

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΜΕ ΣΤΗΝ ΠΑΓΙΔΑ ΣΤΩΝ ΤΖΙΧΑΔΙΣΤΩΝ

Η τηλεθέαση και ακροαματικότητα στην υπηρεσία των τρομοκρατών

Σαν το μυρμήγκι που βγάζει φτερά πριν ψοφήσει, όπως λένε οι σοφοί Έλληνες, έτσι και το Ισλαμικό Κράτος πριν αναπόφευκτα ψοφήσει κάνει επίδειξη ισχύος με φρικιαστικές τρομοκρατικές επιθέσεις στους ανυπεράσπιστους πολίτες σε χριστιανικές και μουσουλμανικές χώρες.

Οι ηγέτες τού ΙΚ γνωρίζουν πολύ καλά ότι δεν πρόκειται να κερδίσουν τον πόλεμο εναντίον τής ανθρωπότητας δολοφονώντας μερικές εκατοντάδες Ευρωπαίους. Όμως στόχος τους είναι να σκορπίσουν τον τον πανικό, με τον φόβο και τον πόνο και πώς ανταποκρίνονται τα ΜΜΕ στην Αυστραλία τουλάχιστον;

Με την συνεχή δημοσιότητα που προσφέρουν για τον πανικό, τον φόβο και τον πόνο, όπως ακριβώς θέλει το ΙΚ!

Είναι τόσο βλάκες αυτοί που διευθύνουν τα ΜΜΕ και βοηθούν αυτά τέρατα να πετύχουν τους στόχους τους; Οχι, βέβαια, απλά βάζουν την αύξηση στη τηλεθέαση, το ακροατήριο και τους αναγνώστες τους πάνω την εθνική ασφάλεια και την προστασία των πολιτών.

Δεν υποστηρίζω πως δεν πρέπει να δημοσιεύονται οι τρομοκρατικές επιθέσεις σαν δημοσιογραφικό καθήκον, διαφωνώ κάθετα με στοιχεία που αναφέρονται επειδή είναι πιασάρικα. Το θέαμα τού πανικού, των πτωμάτων στους δρόμους, τού θρήνου των συγγενών και τού τρόμου στους πολίτες, μπορεί να συγκινήσει εμάς, όμως προκαλεί χαιρέκακα σχόλια και πανηγυρισμούς στους ισλαμιστές που υποστηρίζουν το ΙΚ.

Αυτή τη χαρά δεν πρέπει να τους την προσφέρουμε τόσο επιπόλαια και

επειδή είναι ένα αποτελεσματικό κίνητρο για να στρατολογήσουν ανεγκέφαλους φονιάδες που πιστεύουν πως αν σκοτωθούν θα πάνε στον παράδεισο.

Αντί, λοιπόν, τα ΜΜΕ να διαφημίζουν το έγκλημα, θα έπρεπε να δίνουν αποκλειστική έμφαση στον πρωϊσμό αυτών, που αγνοώντας τον κίνδυνο, σπεύδουν να βοηθήσουν τα τραυματισμένα θύματα ή και να σώσουν ζωές. Τα ΜΜΕ πρέπει να διαφημίζουν συνθήματα όπως «δεν σάς φοβόμαστε» και να μην χρησιμοποιούν τον χαρακτηρισμό «τρομοκράτης» γι' αυτά τα τέρατα, αλλά τα πιο σκληρά επίθετα «σαδιστές», «φονιάδες», «τέρατα», «θρασύδειλοι», «καθάρματα» κλπ.

Η λέξη «τρομοκράτης» δεν είναι αποκρουστική, ούτε έχει αρνητική σημασία για όλους, επειδή στο παρελθόν

χρησιμοποιήθηκε κατά κόρον εναντίον αγωνιστών για την ελευθερία και ανεξαρτησία των χωρών τους.

Εκείνο που έχει σημασία είναι να γελοιοποιούμε αυτούς τους αλπιήριους για να μην βρίσκουν μιμνής και να τους απομονώσουμε μέχρι να τους εξαφανίσουμε.

Και προπαντός να λείπουν τα μασκαραλίκια τής Πολίν Χάνσον εναντίον των μουσουλμάνων γενικά που δικαιολογημένα αγανακτούν επειδή και αυτοί πολεμούν εναντίον τού ΙΚ στο Ιράκ, τη Συρία και άλλες μουσουλμανικές χώρες. Αλλά και στην Αυστραλία η μουσουλμανική κοινότητα είναι πολύτιμος σύμμαχος των διωκτικών αρχών για τον εντοπισμό και εξουδετέρωση των επικίνδυνων ισλαμιστών στην αγκαλιά μας.

Κακά μαντάτα

Τελικά, ο πρωθυπουργός, Μάλκολμ Τέρνμπουλ, δεν μπορεί να δει μια άσπρη μέρα στις δημοσκοπήσεις, όπου η 18η συνεχής Newsroll δείχνει συντριπτική ήττα των Λίμπεραλ.

Σύμφωνα με τη χθεσινή δημοσιοποίηση τής δημοσκοπήσης τού περασμένου Σαββατοκύριακου, οι Εργατικοί θα κέρδιζαν 20 επιπλέον έδρες αν γίνονταν εκλογές.

Οι πολιτικοί αναλυτές προσπαθούν να δικαιολογήσουν την νέα πτώση στα ποσοστά τής κυβέρνησης, όμως απόλυτα υπεύθυνος είναι ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ, που δεν εννοεί ν' αλλάξει ρότα, αφού ο δρόμος που ακολουθεί δεν οδηγεί πουθενά.

Οι συνεχείς και σκληρές επιθέσεις του εναντίον των Εργατικών και του ηγέτη τους, όχι μόνο δεν βλάπτουν την αξιωματική αντιπολίτευση, αλλά τής δίνουν πόντους για να κερδίσει τις επόμενες εκλογές, όποτε και αν γίνουν.

Οι ψηφοφόροι δεν πιστεύουν και δεν εμπιστεύονται πια μια κυβέρνηση, που αντί να λύνει προβλήματα, τα φορτώνει στην αντιπολίτευση που δεν κυβερνά! Διερωτώμαι, ως πότε η Κ.Ο. τού Λίμπεραλ Πάρτι και κυρίως οι 20 βουλευτές που κινδυνεύουν να χάσουν τις έδρες τους στις επόμενες εθνικές εκλογές θα ανέχονται έναν ηγέτη που τους οδηγεί σε συντριπτική εκλογική ήττα...

Πέθανε ο Τζέρι Λούις

Αν και πλήρης ημερών, όπως λένε, με λύπησε ο θάνατος τού διάσημου αμερικανού κωμικού, ηθοποιού, τραγουδιστή και σκηνοθέτη, Τζέρι Λούις, προχθές Κυριακή σε ηλικία 91 ετών. Λυπήθηκα γιατί μού προσέφερε πολύ γέλιο στα νιάτα μου.

Ο διάσημος ηθοποιός παραχώρησε πριν από λίγους

μήνες συνέντευξη στην «Εφημερίδα των Συντακτών».

Στη συνέντευξη αυτή ο Λούις υπογράμμιζε πως «Δεν μ' ενδιαφέρει πως θα με θυμούνται μετά θάνατον. Θέλω ν' ακούω τα καλά ενώ είμαι ακόμα εδώ. Δεν θα με ενδιαφέρει η γνώμη του κόσμου όταν δεν θα μπορώ πια να την ακούσω. Χαίρομαι τη ζωή κάθε μέρα που περνά -για άλλες 24 ώρες-, τα δώρα του Θεού... Πώς γίνεται να μην τα χαιρέσαι; Όταν σε νοιάζουν βαθιά η δουλειά και οι συνεργάτες σου δεν μπορείς παρά να νιώθεις αυτοεκτίμηση. Κάποτε ήμουν ένα μέτρο ψηλός, τώρα έχω φτάσει τα δύο!».

Όταν ρωτήθηκε «Πώς αντιμετωπίζετε τη θλίψη;», απάντησε:

- Πάω στο νεκροταφείο και ευχαριστώ τον Θεό (γέλια).

Στην ερώτηση «πηγαίνοντας πίσω, έχετε μετανιώσει για τίποτα;» απάντησε:

«Δεν σκέφτομαι τα λάθη μου. Δεν τα κουβαλάω.»

Ανάγωγα

Εγγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Σύμφωνα με ντοκιμαντέρ του BBC Arabic, που θα προβληθεί αυτή την εβδομάδα, το Ριάντ έχει απαγάγει τρεις αντιφρονούντες πρίγκιπες του, στο πλαίσιο μιας συστηματικής πρακτικής απαγωγών διαφωνούντων με το καθεστώς. Περιμένω με ανυπομονησία τις αντιδράσεις των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της διοίκησης των ΗΠΑ, των φιλελεύθερων, των σοσιαλδημοκρατών και των κεντρώων.» Πώς είπατε; Άλλο η Σαουδική Αραβία (λίκνο της δημοκρατίας) και άλλο η Βενεζουέλα (δικτατορία);»

Καλό!

Συζητούσε ένας Γερμανός με έναν Έλληνα για τους δωρητές οργάνων:

Γερμ.: «Εμείς στην Γερμανία είμαστε σχεδόν όλοι δωρητές σώματος, μετά τον θάνατο δωρίζουμε τα όργανα του σώματος μας».

Ελλην.: « Σιγά τι μου είπες. Εμείς είμαστε δωρητές οργάνων εν ζωή».

Γερμ.: «Δεν το πιστεύω, δεν είναι δυνατόν».

Ελλην.: «Θα σου το αποδείξω» (εκείνη την στιγμή περνούσε ο Μήτσος) και φωνάζοντας του λέει: «Μήτσο δώσε μου 1000 δολάρια», οπότε του απαλλάξει ο Μήτσος « πάρε τα... φρύδια μου!»

Ακόμη ένα:

Ήταν δύο ξανθιές κάτω από το σπίτι τους. Ρωτάει τότε η μία την άλλη:

-Να σου πω, ο μπαμπάς είναι σπίτι;

Και απαντά η άλλη:

-Hello! Ο μπαμπάς δεν είναι σπίτι, είναι άνθρωπος!